I Muslimi pahoittaa mielensä kun kerron, että Jumala on Yksi, mutta toisaalta Kolme: Isä eli Herra, Poika eli Messias ja Pyhä Henki. Kristitty pahoittaa mielensä kun sanon, että Jeesuksiakin oli kolme: Ensimmäinen on Valon evankeliumin Jehooshua ha -Nosri, joka saarnasi , että taivasten valtakunta on tullut lähelle, tehkää parannus. Tämä Jeesuksen puheiden kokoelma, joka tunnetaan nimellä Valon evankeliumi, on kirjoitettu kenties jo Jeesuksen elinaikana, ehkä vuosina n. 30-33 Anno Domini. Ihmeitä ensimmäinen Jeesus ei tehnyt, hän vain saarnasi evankeliumia. 1800-luvun lopulla mm. Berliinin yliopiston kirkkohistorian professorina toiminut Adolf von Harnack tiivistää tämän Jeesuksen evankeliumin neljään aspektiin: 1. Jumala on rakastava Isä. 2.Jokainen ihmissielu on äärettömän arvokas. 3.Jumala kehottaa lähimmäisenrakkauteen Ja veljeyteen. 4. Jumalan valtakunnan tuleminen kaikkiin ihmissydämiin on historian päätepiste. II Toinen Jeesus on Q- eli Logia-lähteen Jeesus: ihmeidentekijä ja sananjulistaja , joka muutti veden viiniksi Kaanaan häissä , käveli Genesaret-järven vetten päällä, ajoi Magdalan Mariasta ulos seitsemän perkelettä, paransi sairaita ja herätti kuolleita Jumalan voimalla. Toinen Jeesus julisti voimallisesti taivasten valtakunnan evankeliumia, mutta hän ei itse koskaan kuollut ristillä, - aivan kuten kertoo Niko Kazanzakisin avainromaani Viimeinen Kiusaus. Toisen Jeesuksen sijaan keskimmäiselle ristille ristinaulittuiin Simon Kyreneläinen, kertoo Nag Hammadista, Egyptistä v. 1945 löytynyt koptinkielinen, gnostilainen kirjoitus, joka tunnetaan nimellä Pietarin ilmestys. Tämä Toinen Jeesus eli vanhuuteen asti Ja kuoli luonnollisella tavalla. Vaikka hänen syntyperäänsä liittyi jotakin epämääräistä, hän itse tai hänen seuraajansa eivät koskaan väittäneet, että hän olisi siinnyt Pyhästä Hengestä. Logia-lähde periytyy vuosilta n. 36-70. III Kolmas Jeesus on synoptikkojen, Eli: Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan sekä Johanneksen evankeliumin Jeesus, jonka elämää ja julistusta tulkitaan teologisesti ensi kertaa ihmiskunnan historiassa farisealaisuudesta kristinuskoon kääntyneen Apostoli Paavalin kirjeissä. Pyhä maan varhaisessa alkuseurakunnassa , josta voidaan käyttää nimitystä “Jeesus-liike”, suurella osalla oli juutalainen tausta , mutta toisaalta joidenkin kohdalla tämä yhdistyi hellenistiseen sivistykseen. Paavali, joka kirjoitti kirjeensä kreikaksi ja selvästi lukee myös Septuagintaa , eli kreikankielistä Vanhan testamentin käännöstä , heprealaisen Raamatun sijaan, on näiden yhdistelmästä hyvä esimerkki. Tiedämme, että Paavalin kirjeet ovat vanhempia kuin synoptiset evankeliumit ja Johanneksen evankeliumi , ts. juuri ne ovat varhaisin historiallinen dokumentti kristinuskosta , mikä herättää kysymyksen: Lieneekö alun perin Paavalin vaikutusta , että Matteuksen evankeliumi (1:23) tulkitsee kreikankieliseen Septuagintaan nojautuen, että Jesajan kirjan 7.luvun 14.jakeen “Neidon” tulee olla koskematon neitsyt? Vai onko varhaisen kristinuskon opissa Vapahtajan neitseellisestä sikiämisestä kenties sittenkin kysymys Persian Zarathustralaisuuden tai Rooman Mithra- kultin synkretistisestä vaikutuksesta? Oli miten oli, oppi Vapahtajan neitseellisestä sikiämisestä joka tapauksessa integroidaan sekä varhaisen Jeesus-liikkeen teologiaan että myös sen pyhien kirjoitusten codexiin. Paavalin vallankumouksellisin oppi On kuitenkin tämä: Dogma Jeesuksen ristinkuolemasta kosmisena sovitusuhrina.